



Andrzej Rybiński

Dla Mieszkańca

Andrzej Rybiński – wokalista, gitarzysta, kompozytor. Edukację muzyczną pobierał w Średniej Szkole Muzycznej w Łodzi w klasie fortepianu. Ostatecznie instrument ten porzucił na rzecz gitary. Profesjonalne granie rozpoczął w drugiej połowie lat 60. w zespole Kanon Rytm – big-bandzie prowadzonym przez Janusza Sławińskiego, w którym występowali uczniowie i absolwenci Średniej Szkoły Muzycznej w Łodzi. W tym czasie współpracował również z amatorskimi zespołami Komety i Piotrusie. W 1970 r. z własną grupą wokalną o nazwie Bumerang wziął udział w realizacji śpiewogry „Na szkle malowane” (muz. Katarzyna Gaertner, libretto Ernest Bryll).

Na początku lat 70. wraz z Elżbietą Dmoch i Januszem Krukiem współtworzył grupę 2 plus 1 (należał do pierwszego składu tej formacji). W 1971 r. zespół wystąpił na IX KFPP w Opolu z piosenką „Nie zmożła go kula” (muz. Katarzyna Gaertner, sł. Ernest Bryll), a jej twórcy otrzymali Nagrodę Redakcji Muzycznej „Synkopa” za piosenkę nawiązującą do tematyki ludowej. Krótco po występie w Opolu Rybiński opuścił

zespół.

W czerwcu 1971 r. artysta założył grupę Andrzej i Eliza, w której występował ze swoją żoną Elizą Grochowicką. W 1974 r. do formacji dołączył również brat wokalisty – Jerzy Rybiński. W 1975 r. na XIII KFPP w Opolu grupa otrzymała nagrodę w koncercie „Przeboje sezonu” za najlepszą interpretację piosenki „Czas relaksu” (muz. Andrzej Rybiński, sł. Bogdan Olewicz). Zespół Andrzej i Eliza rozpadł się w 1981 r.

W latach 80. Andrzej Rybiński rozpoczął karierę solową. W 1983 r. na XX KFPP w Opolu w konkursie „Premier” otrzymał II nagrodę (I nagrody nie przyznano) za piosenkę „Nie liczę godzin i lat” (muz. Andrzej Rybiński, sł. Marek Dagnan) – ex aequo z utworem „Szkłana pogoda” (muz. Grzegorz Stróżniak, sł. Marek Dutkiewicz) zespołu Lombard. Rok później, na XXI KFPP w Opolu, artysta zaprezentował swój kolejny wielki przebój – „Pocieszankę” (muz. Andrzej Rybiński, sł. Marek Dagnan).

Do Opoli Andrzej Rybiński powracał jeszcze wielokrotnie, m.in. na XXIV KFPP w 1987 r., kiedy to przekonywał z festiwalowej sceny, że „Czasami pech się uśmiecha” (muz. Antoni Kopff, sł. Jonasz Kofta). Na XXXIX KFPP w 2002 r. w „Premierach” zaprezentował kompozycję „Kiedy lato wraca” (muz. Andrzej Rybiński, sł. Jacek Skubikowski).

Na 57. KFPP w 2020 r. w koncercie „Festiwal, Festiwal!!! – Złote Opolskie Przeboje” świętował jubileusz 50-lecia pracy artystycznej. Otrzymał wówczas Nagrodę specjalną TVP1. Na 60. KFPP w 2023 r. wziął udział w uroczystej gali z okazji 60-lecia opolskiego festiwalu „Ale to już było. Jest. I będzie!”, podczas której wraz z Danutą Błażejczyk przypomniał swoje największe przeboje: „Pocieszankę”, „Czas relaksu” oraz oczywiście utwór „Nie liczę godzin i lat”. W tym samym roku odśpiewał swoją gwiazdę w Alei Gwiazd Polskiej Piosenki w Opolu.

Fot. Marek Bohdan

Kontakt Daten

Wydział Kultury, Promocji i Komunikacji Społecznej

Rynek 1A

45-015 Opole

bp [at] um.opole.pl

www.opole.pl

Lage

Tags

Andrzej Rybiński

Aleja Gwiazd Polskiej Piosenki

aleja gwiazd

KFPP

Krajowy Festiwal Polskiej Piosenki